

Leven in de Goddelijke Wil – Lage Landen

december(2) 2022

www.luisapiccarreta-goddelijkewil.org

*De Dienares Gods
Luisa Piccarreta*

3de ZONDAG van de ADVENT

'Bereid de weg van de Heer, maak zijn paden recht
en heel de mensheid zal Gods redding zien.'

**“Zij zullen de glorie van de Heer aanschouwen,
de luister van onze God...
Die door de Heer verlost zijn,
zullen weer terugkeren.
Jubelend komen zij naar Sion,
hun hoofden omgeven met eeuwige vreugde.
Zij zullen vreugde verkrijgen en blijdschap,
en pijn en gejammer nemen de vlucht.”**

Uit de eerste lezing van vandaag (Jes 35, 1-6a.10)

**“Zijt Gij de komende,
of hebben wij een ander te verwachten?”
“Gaat aan Johannes zeggen wat gij hoort en ziet.”**
Uit het evangelie van vandaag (Mt 3, 1-12)

**COMMENTAAR BIJ DE LEZINGEN VAN DEZE 3de ZONDAG VAN DE ADVENT
DOOR DON MARCO - OFFICIËLE ASSOCIATIE LUISA PICCARRETA – CORATO**

Vandaag vieren we de derde adventszondag, de zondag van de vreugde. De woordliturgie biedt ons de juiste context om die vreugde te begrijpen en te beleven.

Jesaja (Js 35,1-6a.10) spreekt van woestijn, steppe en dorre vlakte. De profeet ziet slappe handen voor zich, knikkende knieën, moedeloze harten, mensen die blind, doof en stom zijn. De context van deze situatie is verlatenheid, een onverbiddelijk lot zonder God.

Maar uiteindelijk wordt het heil verkondigd: *“Zie uw God, Hij komt u redden.”* En meteen verandert alles: de woestijn bloeit, vreugde en blijdschap doordringen de harten. Deze tekenen, verkondigd door Jesaja als tekenen van verlossing die al aanwezig is, worden vervuld in Jezus. Hij bevestigt het zelf door te reageren op de leerlingen die door Johannes de Doper zijn gestuurd: wat zegt Jezus tegen hen? *“Blinden zien en lammen lopen, melaatsen worden gereinigd, doven horen en doden staan op.”* (Mt 11,5). Geen woorden maar gebeurtenissen tonen aan hoe het heil, gebracht door Jezus, de mens aangrijpt en hem doet herboren worden. God is de geschiedenis binnengegaan om ons te bevrijden van de slavernij van de zonde. Hij plaatst Zijn tent in ons midden om ons bestaan te delen, onze verwondingen te genezen en wonden te verbinden, en ons een nieuw leven te geven. Vreugde is de vrucht van deze tussenkomst van Gods redding en liefde.

We worden opgeroepen om ons te laten meeslepen door het gevoel van vreugde en uitbundigheid. Een christen die niet blij is, is een christen die iets mist, of zelfs gewoon geen christen is! Het gaat om oprechte vreugde, vreugde die ons moed geeft. De Heer komt, Hij komt in ons leven om ons te bevrijden van alle vormen van innerlijke en uiterlijke slavernij. Hij is het die ons de weg van trouw, geduld en doorzettingsvermogen aanwijst, want bij Zijn terugkeer zal onze vreugde overvloeien.

Kerstmis is nabij, de tekenen van Zijn naderen zijn duidelijk zichtbaar in onze huizen (was dit maar in alle huizen...). Deze uiterlijke tekenen nodigen ons uit om de Heer te verwelkomen die aan onze deur klopt, aan ons hart klopt. Hij nodigt ons uit Zijn voetstappen te herkennen onder de medemensen naast ons, vooral de zwaksten en meest behoeftigen.

Vandaag zijn we geroepen om ons te verheugen over de aanstaande komst van onze Verlosser. We zijn geroepen om deze vreugde met anderen te delen, om troost en hoop te geven aan de armen, de zieken en aan wie eenzaam en ongelukkig zijn.

Mag de Maagd Maria, de ‘dienstmaagd van de Heer’, ons helpen Gods stem te horen in het gebed en Hem met mededogen te dienen in onze broeders, om ons hart voor te bereiden op de afspraak met Jezus en Hem te verwelkomen.

Huis van de Goddelijke Wil
Varendriesstraat 30
B 9031 Drongen

In deel 17 van het BOEK van de HEMEL (24 december 1924) vertelde Jezus aan Luisa dat de akt van Zijn geboorte de plechtigste akt was van de gehele Schepping. Hemel en aarde voelden zich in een intense aanbidding ondergedompeld bij het zien van Jezus' kleine Mensheid die Zijn Godheid als het ware opgesloten hield. Zo was er bij de geboorte van Jezus een akt van stilte, van diepe aanbidding en gebed. De Maagd Maria bad en bleef verrukt door de kracht van het wonder dat uit haar voortkwam. De heilige Jozef bad, de engelen baden en de gehele Schepping voelde de liefdeskracht van Jezus' scheppende macht die in haar werd vernieuwd. Allen voelden zich vereerd en ontvingen de ware eer dat, Wie hen had geschapen, hen zou gebruiken voor wat Zijn Mensheid nodig had. De zon was vereerd zijn Schepper licht en warmte te geven, de aarde toen zij zich aangeraakt wist door de tedere ledematen van Jezus, liggend in een kribbe. Geheel de Schepping zag haar ware Koning in haar midden. Zich vereerd voelend, wilde elkeen Jezus diensten verlenen: het water wilde Zijn dorst lessen, de vogels wilden Hem opvrolijken met trillers en gekweel, de wind wilde Hem strelen, de lucht wou Hem kussen. Ieder wilde Jezus zijn onschuldige eer bewijzen.

Alleen de ondankbare mens, ook al voelde hij in zich iets ongewoons - een vreugde, een machtige kracht - was terughoudend en verstikte alles. En ook al riep Jezus hem met tranen, zuchten en weeklagen, hij bewoog niet. Enkel een paar herders deden dit. Toch was het voor de mens dat Jezus op aarde kwam! Hij kwam om Zich aan hem te geven, hem te redden en hem terug te brengen naar Zijn Hemels Vaderland. Daarom was Jezus een en al oog om te zo zien of hij naar Hem toe zou komen om de grote gave van Zijn goddelijk en menselijk leven in ontvangst te nemen.

De Menswording betekende dus een Zich overleveren aan het schepsel. Bij de Incarnatie leverde Jezus Zich over aan Zijn lieve Mama en vanaf Zijn geboorte was er ook de heilige Jozef, wie Hij de gave van Zijn leven gaf. Gezien Gods werken eeuwig zijn en geen einde kennen, verliet dit Woord, dat uit de Hemel was neergedaald, de aarde niet meer. Zo had Het de gelegenheid om Zich bestendig aan alle schepselen te geven. Zolang Jezus leefde, gaf Hij Zich op een ontsluitende manier. En dan, een paar uur voor Zijn dood, voltrok Hij het grote wonder door Zich in het sacrament achter te laten. Zo kon al wie Hem wilde, de grote gave van Zijn leven ontvangen.

Jezus schonk geen aandacht aan de beledigingen die ze Hem aandeden, noch aan hun weigeringen om Hem te ontvangen.

'Ik heb Mij gegeven - Ik wil me nooit terugtrekken. Laat ze Mij aandoen wat ze maar willen - Ik zal altijd van hen zijn en tot hun beschikking staan'.

Dit is het kenmerk van ware liefde, het handelen van God: standvastigheid, en zich nooit terugtrekken wat ook het offer is. Deze standvastigheid in Jezus' werken is Zijn overwinning en grootste glorie. Dit is dan ook het teken om te weten of het schepsel al dan niet voor God werkt: standvastigheid. Niet standvastig zijn zit in de menselijke natuur, in het menselijke handelen. Niet standvastig zijn is het werk van en met hartstochten. Wees dus standvastig bij het handelen voor God. Hij verandert nooit, wat er ook gebeurt.